

شاه دیکتاتور دوست

۱۱ خرداد ۱۴۰۰ ساعت ۱۷:۰۳

روابط فرهنگی ایران و اتیوپی به سده هفدهم میلادی برمی گردد که بازرگان ایرانی با این کشور دادوستد داشتند. در زبان رسمی اتیوپی یعنی زبان امهری برخی واژه‌های فارسی وجود دارد

روابط فرهنگی ایران و اتیوپی به سده هفدهم میلادی برمی گردد که بازرگان ایرانی با این کشور دادوستد داشتند. در زبان رسمی اتیوپی یعنی زبان امهری برخی واژه‌های فارسی وجود دارد. در کتاب‌های تاریخی اتیوپی نمونه‌های بسیاری از حضور ایرانیان در شهرهای مهم این کشور مثل هرار، دیره داوا آمده که نشان می‌دهد در سده‌های گذشته روابط تجاری و فرهنگی فراوانی میان دو کشور وجود داشته است. مناسبات دیپلماتیک رژیم سلطنتی پهلوی با اتیوپی در سال ۱۳۳۹ با فرستادن نخستین سفیر ایران به آدیس آبابا آغاز شد. این روابط مرهون دوستی صمیمانه شاه ایران و هایله سلاسی، امپراتور اتیوپی بود، در سال ۱۳۴۰ سفارت ایران در آدیس آبابا افتتاح و پس از یکسال یعنی در سال ۱۳۴۱ تعطیل شد، ولی در سال ۱۳۴۳ به دنبال سفر هیئتی از ایران به اتیوپی و تصریح طرفین بر لزوم گسترش همکاری‌های اقتصادی سفارت ایران در آدیس آبابا بازگشایی شد. دوران حاکمیت رژیم هایله سلاسی، اوج شکوفایی روابط دو کشور بود و شرکت این امپراتور در مراسم جشن‌های ۲۵۰۰ ساله ایران و استقبال باشکوه از وی، گرمی روابط دیپلماتیک دو کشور را نشان می‌دهد. با وجود این، اتیوپی به دلیل مشکلات اقتصادی از تأسیس سفارت در ایران پرهیز داشت و سفیر این کشور در هند در ایران آکر دیته بود. در سال ۱۳۵۳ به دنبال کودتای نظامی در اتیوپی روابط دو کشور به سردی گرایید. سقوط هایله سلاسی و حاکمیت دولت نظامی متمایل به شوروی به رهبری «منگیستو هایله ماریام» و حمایت شاه ایران از رژیم سومالی در جنگ اوگادن، سبب تیرگی روابط دو کشور شد؛ این روند تا پیروزی انقلاب اسلامی در ایران ادامه داشت.

منبع: بیات مختاری، حمید، «بررسی روابط ایران و مصر»، فصلنامه مطالعات آفریقا، سال دوم، ش دوم، پاییز و زمستان، ۱۳۷۹، ص

۶۵.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48364/شاه-دیکتاتور-دوست>